

Voor een steeds groter wordende groep jongeren - allochtoon én autochtoon - lijkt ons huidig onderwijsstelsel te falen. Sommigen behalen hun middelbaar diploma niet (1 op 7), anderen stromen in grote aantallen door naar het Buitengewoon Secundair Onderwijs (BuSo), het deeltijds onderwijs en het beroepsonderwijs. Ook de weg naar het hoger onderwijs wordt niet gevonden. Grote boosdoener van dit schrijnende fenomeen is de groeiende taalachterstand bij deze groep jongeren. Dat allochtonen te kampen krijgen met taalachterstand, lijkt logisch. Kinderen die thuis in een andere taal worden opgevoed, hebben vanzelfsprekend een achterstand in de taal die gangbaar is op school. Piet Van Avermaet, directeur Steunpunt Diversiteit en Leren, legt ons echter uit dat ook kinderen uit Vlaamse gezinnen worden geconfronteerd met het probleem van de taalachterstand. oorzaak hiervan ligt in de sociale omgeving van die kinderen. Zij komen veelal uit lager opgeleide milieus waar thuis een vorm van het Nederlands wordt gesproken die sterk afwijkt van het academisch Nederlands. Bij kinderen uit hoger opgeleide milieus sluit de thuistaal van de ouders nauw aan bij de academische taal, waardoor deze kinderen van thuis uit al sterk ondersteund worden. Dat verschil in milieus heeft een erg bepalende invloed op de slaagkansen op school en in de latere beroepswereld.

Maar hoe lossen we het probleem van die taalachterstand op? Mariet Vandersmissen, lid August Vermeylenkring Brussel, voormalig schoolhoofd Buitengewoon Lager Onderwijs gemeenteschool Sint-Lambrechts-Woluwe, opteert ervoor om de thuistaal uit het onderwijs te bannen, zodat de leerlingen verplicht worden zich de schoolse taal eigen te maken. Zij merkt daarbij wel op dat er binnen deze werkwijze nog veel werk aan de winkel is.

Maar intussen gaan er ook stemmen op voor een nieuwe methode waarbij de thuistaal een inspirerende functie krijgt binnen het leerproces. Volgens Jürgen Jaspers heeft internationaal onderzoek immers uitgewezen dat de thuistaal leerlingen helpt om toegang te krijgen tot abstracte kennis en complexe leerinhouden, die ze nadien dan kunnen verwoorden in een tweede taal. Bovendien blijkt zelfs dat hoe hoger de schooltaalbeheersing van leerlingen in hun eerste taal, hoe gemakkelijker ze die beheersing kunnen transfereren naar een tweede of derde taal. Dit betekent dat wij deze 'thuistaal' niet mogen negeren, maar juist een actieve rol moeten laten spelen binnen het onderwijssysteem.

Caroline De Neve

Standpunten:

'Praten helpt.'

Piet Van Avermaet

'Taalachterstand. Van wie?'

Jürgen Jaspers

'Brussel'

Mariet Vandersmissen

'Zij drinkt altijd t.'

Catherine Van De Genachte